

מעשה במי שנפל עליו אסון ברכבת

מאת אלחנדרו דולינה

חיים גוריטי היה לוקח כל יום את הרכבת של השעה 14:35.

וכל יום הוא היה מתמקד בסטודנטית שחורת שיער. בערמומיות זהירה היה מנסה להתמקם קרוב אליה, ולפעמים היה מקבל מבט מבטיח.

צהרים אחד הוא אחל לקדם לה שלום, ומספר ימים לאחר מכן הזדמן לו להראות את עצמו על ידי כך שסיעה לה להרים כמה ספרים שנפלו לה.

סופסוף, מושב ריק אפשר להם לשבת יחדיו ולשוחח. גוריטי האיץ ונתן לה להכיר את פעוליו החובבנים של צופית. הוא היה לא רע. שחורת השיער הכירה את המשחק ושיתפה פעולה בתגובות מתאימות.

ברם, הרוחות הרעות החליטו להתערב. מיד אחרי שהרכבת יצאה מתחנת האדו, הבחורה ניסתה לפתוח את החלון ולא הצליחה. במחווה של בקיאות בהוויות החיים, גוריטי הימר את הכל.

- ברשותך...

הוא טפס את הידיות, משך כלפי מעלה בכל כוחו, ונפל עליו אסון רועם ובלתי הפיך.

בלי להוציא הגה, הוא התרחק לאורך המסדרון וירד מהרכבת בתחנת מורון. מאותו יום הוא לוקח את הרכבת של השעה 14:10.